

распнѣхъ. И накарватъ нѣкого си Симона Киринейца, баща на Александра и Рѣфа, който минѣваше, като си идѣше отъ нива-та, да носи кръстъ-тъ мѣ. И завождатъ (Исуса) на мѣсто-то Голгода, което сѣ тѣлѣва Ловно мѣсто. И даваха мѣ да пие вино смѣсено съсѣ смирна, но той не пое. И като го распнѣха, сподѣлиха дрѣхы-ты мѣ, и хвърлиха жребіе на тѣхъ, кой кое да земе. И бѣ третій часъ, и го распнѣха. И надписъ-тъ на обвиненіе-то мѣ бѣ надписанъ: **ЦАРЬ-ТЪ ІУДЕЙСКИЙ.** И съ него распнѣха двама разбойници, едного отъ десно и едного отъ лѣво немѣ. И сѣ испълни писаніе-то цю казва: "И съ беззаконны-ты сѣ вмѣни,..". И които минѣваха отъ тамъ хѣлаха го, и кываха съ главы, и казваха: **Уха,** ты който разваляшъ храма и въ три дни го съзиждѣшъ, Спаси себе си, и слѣзь отъ кръста. Подобно и първосвященницы-ти съ книжницы-ты присмиваха (мѣ) сѣ пожеждѣ си и дѣлаха: Дрѣгы е избавилъ, (а пакъ) себе си не може ди избави. Христосъ царь-тъ Израилевъ нека слѣзе сега отъ кръстъ-тъ, да видимъ и да повѣрѣваемъ. И сораспѣти-ти съ него укораваха го. И като доде шестій часъ, стана тѣма по сичка-та земля, до девятій часъ. И по девѣть-тѣ часа извика Исусъ съ голѣмъ гласъ, и рече: "Елои, Елои лама савахдани?," което цѣ сѣ рече: "Боже мой, Боже мой, защо си мѣ оставилъ?," И нѣкои отъ стоящы-ты тамъ, като чѣха, ка-

заха: **Ето,** Иліа выка. И заветче сѣ единъ, и напълни гѣба съ оцетъ, и обви ѣж на трѣстѣ, та мѣ даваше да пие, и казваше: **Оста-вѣте** да видимъ да ли цѣ доде Иліа да го семе. И Исусъ като издаде гласъ голѣмъ, издѣхна. И завѣса-та на храма сѣ раздра на двѣ отъ горѣ до долѣ. И като видѣ стотникъ-тъ, който стояше срѣща него, че, като извика така, издѣхна, рече: **На истина** тойзи челоуѣкъ бѣше **Сынъ Божій.** Имаше оцѣ и жены които глѣдаха отъ далечъ, междѣ които бѣ и **Маріа Магдалина,** и **Маріа** ма-йка-та на **Іакова** малаго и на **Іосіа** и **Саломіа:** Которы, и когато бѣше (Исусъ) въ Галилеа, слѣдѣваха го, и слѣдѣваха мѣ, и дрѣгы много, които бѣха възлѣзли съ него въ **Іерусалимъ.**

Часъ шестій.

Отъ Лѣва, зачало 111.



а онова врѣмѣ, воини-ти караха съсѣ Исуса и дрѣгы двама, (которые) бѣха злодѣйцы, да ги затрыгнѣхъ. И когато додоха на мѣсто-то, което сѣ нарича Ловно, тамъ распнѣха него и злодѣйцы-ты, едного отъ десно а дрѣгиго отъ лѣво. И Исусъ казваше: **Отче,** прости имъ, зашто незна-ютъ цю правѣтъ. И като дѣлаха дрѣхы-ты мѣ, мѣтнаха жребіе. И стояше народъ-тъ та глѣдаше. И заедно съ него и началницы-ти рѣгааха сѣ и казваха: Дрѣгы избави, да избави себе си, ако е той **Христосъ**